

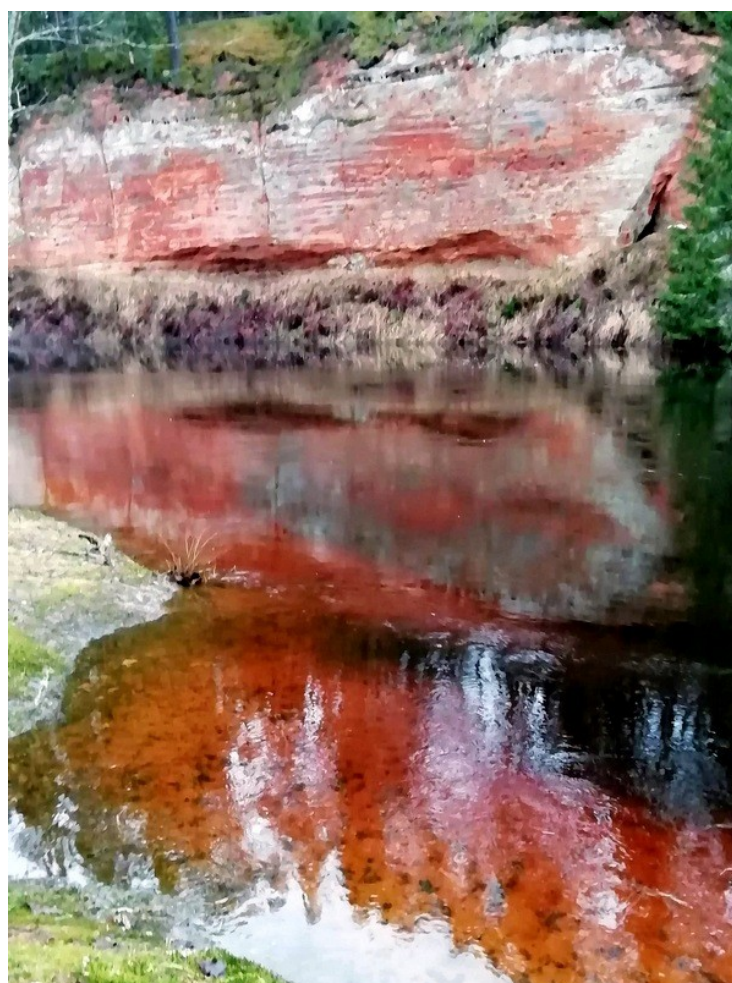

VISS, KAS AR MANI NOTIEK, NOTIEK UZ LABU...

♥ TIK VIEGLA ... ♥

Tik viegla Dvēsele,
ka lidojuma sajūta
paceļ virs zemes
tikai kādu sprīdi,
bet es jau redzēt varu
savu sīko raižu
nesamērību ar to,
ko Zemes sirds
ir gatava man dot,
ja tikai mazliet,
tikai nedaudz stiprāk
es noticēšu tam,
ka man ir spārni doti,
lai spētu es pacelties
debesu augstumos
un saņemt svētību
būt savā spēkā,
dzirdēt Zemes pulsu
un debesu čukstus,
savienot visu kopā
vienā lielā Gaismā
un radīt katru dienu
nevis ēnas, bet...
Gaismas nospiedumus...

• Zanda IvaNova (Vītola) •

Mēs jau paši izvēlamies savas dzīves straumi. Mierīgu vai krāčainu. Izvēlamies.

Pēcāk savas izvēles aizmirstam. Un tad dzīvojam. Ar degsmi. Vai dziestot. Ar prieku. Vai skumjām. Dažādi. Tik dažādi kādi katrs esam. Un tā IR LABI! Pretēji nav jēgas šajā pasaulē būt. Pretēji cilvēks būtu robots, metāla konstrukcijas. Taču mēs esam dzīvas būtnes ar dvēseles atmiņām. Un tās mūs sargā, ved un aicina. Savas izvēles pieņemt labu prātu un viedām acīm. Vainīgo jau nav, nekad nav bijis. Ir mūsu dzīves straume.

Ieva Trimalniece

- Vai esi kādreiz iztēlojies sevi kā okeānu?

- Kā Tu to domā ?

- Nu - Tu esi kā okeāns un visi tie dažādie notikumi, kurus Tu piedzīvo, ir kā viļņi. Tie parādās, kādu laiku ir un tad izzūd. Un tā visu laiku - kaut kas parādās un izzūd. Ar pašu okeānu nekas nenotiek. Tas vienmēr ir tāds pats un tur pat. Tas tikai piedzīvo ārējo apstākļu ietekmi un zemūdens dzīvi.

- Un kāpēc man vajadzētu iztēloties sevi kā okeānu ?

- Nu, skaties - ar pašu okeānu nekas nevar notikt. Tam nekas nedraud. Tam neko nevajag. Tas ir un ir, un vienmēr atgriežas savā dabiskajā esībā.

- Jā un kāda līdzība tam ar mani !

- Nu, ja Tu vienmēr zinātu, ka, lai kas arī notiktu, Tu vienmēr atgriezies savā dabiskajā stāvoklī un visi tie notikumi ir tikai viļņi, kas parādās un pazūd, varbūt tāda izpratne padarītu Tevi mierīgāku un mazliet laimīgāku ?!

Ja Tu nebaidītos par katru vētru un neraizētos par nākotni, varbūt Tev patiktu vienkārši priecīgi dzīvot...♥

Marika Višņevska

Pasaule nav vardarbīga, bet tajā ir vardarbība. Starp "pasaule ir" un "pasaulē ir" ir liela robežšķirtne. Kāpēc? Tu nevari veidot pasauli, tā jau ir, bet Tu vari veidot to, kas tajā ir, atspoguļot sevi tās ūdeņos. Tāpat kā ikviens no mums. Atlaist un piedot. Neatkarīgi no tā, vai tā ir bijusi ļaunprātīga rīcība vai kļūda.

PIEDOD.

Piedodot, Tu piedod spēku pats sev virzīties uz priekšu. To, ko Tu nepalaid vaļā, ar to Tu sevi piepildi. Kā pozitīvo, tā arī negatīvo. Neļauj pāridarītājam, pat ja tas esi bijis Tu pats, atņemt Tev šo brīdi un pazaudēt sevi aizvainojumā, skumjās, vainas apziņā un neapmierinātībā. Tev ir jāsāk tur, kur Tu esi. Tev ir jābūt pašam sev. Dzīvo savu dzīvi tā, lai Tu nekad nepazaudētu pats sevi. Piedod spēku un mieru pats sev.

Indu Puri

Viens no manas dzīves laimīgākajiem lēmumiem ir lēmums atļaut cilvēkiem par mani domāt visu, kas ienāk viņiem prātā... Galu galā, tās ir viņu galvas, viņu domas, viņu laiks, ko viņi drīkst tērēt tam, ko uzskata par vajadzīgu...

Kāds man ar to sakars?

Un iestājās apbrīnojama brīvības sajūta.

Man vairs nav bail likt kādam vilties!

Es ne mirkli vairs netērēju strīdiem, neiesaistīšos diskusijās...

Un necentīšos pierādīt to, ka man ir vai nav taisnība...

Neviens cits, izņemot tevi nedrīkst ietekmēt tavu dzīvi...

Tāpēc, lai domā par mums.... kamēr viņu dzīves aiziet...

Bet mēs dzīvosim, kamēr viņi domā...

Jānis Ekkerta

Pilnībā pietiktu ar zināšanu, ka Laime ir esoša, pieejama ikkatram!

Ja Tu apstāsies, tad pamanīsi, ka Laimes mirklis ir pieticīgs! Tajā nav nedz lielās mantas, ne notikumi...

Laime ir mirklīga... tā pamostas tad, kad pati to vēlas!

Ja Tev paveiksies, mirklī būt, Laimi baudīsi mūžīgi...

Linda Vītoliņa

Nesaki man kā tev nav, stāsti par to, kas tev ir!

Valdies būt trūkuma karalis NeVaris,
Es tev saku- paskaties: "Pārpilnībā tu
plunčājies!"

Es tev saku - netici pelnu mākonim,
Netici rijībā audzētam bērnelim.
Nāc šurp, Mūžības Avotā nomazgājies,
Blakus man apsēdies, tējas biezumos
ieskaties,
Un tad stāsti!

Stāsti man pasaku par karali Pilnumu,
par karaļvalsti baltu un ceļu uz Brīvības
Kalna virsotni.

Nesaki, ka tev nav,
Es zinu, Tev IR!
Nāc iedzert tēju.

Ieva Sijāte

Skaista diena sākas ar skaistām domām.

Katru rītu pamostoties padomā, kāda privilēģija ir būt vienkārši dzīvam un
veselam.

Beidz koncentrēties uz negatīvo un uz visu, kas var noiet greizi un sāk domāt par
to, kas varētu notikt pareizi.

Vēl labāk, padomā par visu, kas jau ir pareizi.

Esiet pateicīgi par naktīm, kas pārvēršas par rītiem, draugiem, kuri pārvērtās par
ģimeni un pagātnes sapņiem un mērķiem, kas pārvērtās realitātē.

Izmantojiet šo pozitīvās domāšanas veidu, lai veicinātu vēl gaišāku šodienu un rītdienu!

Sarmīte Pīka

Iededz liesmu, lai deg gaiši,

Sveces gaisma vakarā,
Ēnu rotaļās pār sienām
Klusi, lēni izgaist tā.

Iededz sirdi, lai tā silda,
Lai aiz laimes tumsa zūd,
Lai tā kvēlo, lai tā dzirkstī,
Gaismai ceļu parādot.

Iededz domas, lai tās lido,
Gaišā zvaigžņu ceļā trauc,
Sapņu vērtenes, kas vijas,
Tālēs ved, kur klusums sauc.

Tur, kur gaisma logā virmo,
Vakars atnāk rāms un kluss,
Sveces gaismā sirds vēl smeļas,
Mieru sev un dvēselei.

Kristīne Strode

Avizītes lasītāji ir jau pamanījuši, ka

tuvojas SIRDSPRIEKA **100-tais** numuriņš. Kā
jau jubilejā, gribētos vairāk sajust
atgriezenisko saiti no Jums, tādēļ izveidoju
Telegram grupiņu, kur pulcēties, lai parunātos,
dalītos, uzklausītu... Saitīte aprakstā. Aicinu
pievienoties!

Sūti arī savus radošos
darbiņus, ieteikumus un
pārdomas līdz katra mēneša
25. datumam!

E-pasts:

reinaldemaija@gmail.com

Ar mīlestību, pateicību un
prieku fotografēja, rakstīto
savāca un šo radīja

Maija Reinvalde Mazsalacā